

Zdzisław Kaszewski

Lubnice, pow. Wieruszów. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 3, 126-127

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jest ono położone w północno-wschodniej części miasta i zajmuje północno-wschodnią część obszernej kulminacji w pobliżu rzeki Czarna Woda.

Ogółem przebadano obszar o powierzchni 100 m². Odkryto 4 groby ciałopalne zalegające na głębokości 1,3 - 0,5 m, prze-mieszane 1 2 skupiska ceramiki oraz kości. Grób 1 popielnicowy. Zawierał 11 naczyń i jedną zapinkę brązową. Grób 2 - popielnicowy. Zawierał 2 naczynia i uszkodzoną szpilę z dwiema taroskami spiralnymi. Grób 3 - popielnicowy, z 2 przystawkami. Grób 4 - jamowy.

Badania będą kontynuowane.

LUBARTÓW

patrz epoka brązu

LUBNIEWICE, pow. Sulęcina

patrz uzupełnienia 68

LUBNICE, pow. Wieruszów
Stanowisko 2

Museum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski.

Finansował WKZ w Łodzi. Omentarsysko Kulturalny Łużyckiej z okresu halenckiego.

Na stanowisku nr 2 kontynuowano badania ratowniczo rozpoczęte w 1965 roku. Koncentrowały się one w południowej części omentarsyska, narażonej najbardziej na zniszczenie przez głęboką mechaniczną orkę.

Na obszarze 500 m² odkryto 25 grobów ciałopalnych, które na podstawie obrządku pogrzebowego można podzielić na popielnicowe i jamowe.

Grobów popielnicowych było 11, w tym 5 z obstawą kamienną. Wyposażenie ich było bardzo różnorodne i bogate. Oprócz popielnicy znajdowało się w nich od 2 do 10 naczyń oraz sabytki metalowe z brązu i żelaza jak szpile, naszyjniki, bransolety, sierpy, noże i paciorki szklane. Przedmioty metalowe leżały między naczyńcami na kościach w popielnicy.

Groby jamowe były liczniejsze. Odkryto ich 15 w tym 3 z obstawą kamienną. Wyposażenie podobne jak w grobach popielnicowych. Wyjątek stanowi grób nr 85, w którym odkryto trzy grobiki pochodu scytyjskiego i 25 paciorków szklanych.

Na podstawie form naczyń, sabytków metalowych i obrządku pogrzebowego omentarsysko to możemy zaliczyć do kultury Łużyckiej. Chronologicznie przypada ono na koniec okresu halastacckiego C i początek okresu D.

ŁUPAWA, pow. Słupsk

patrz epoka brązu

MACHÓW, pow. Tarnobrzeg

patrz epoka brązu